

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 138 [2554]. ВІВТОРОК, 21 ЛИСТОПАДА 1978 року. Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ТРЕТЬОМУ РОКУ П'ЯТИРІЧКИ — УДАРННИЙ ФІНІШ!

КОЛГОСП «Перше травня» здавна зажив собі слави в Маловісиківському районі як господарство з високопродуктивним тваринництвом. Успішно виконано плани продажу молока державі в перші два роки десятиріччя. На початку третього комсомольсько-молодіжний колектив другої молочнотварної ферми (группкомсорт Валентина Махно) поставив собі за мету примножити трудові здобутки, а саме: до

продажу молока державі. Тільки за десять місяців його продано 24 680 центнерів.

А чи це найбільше, що могли зробити тваринники господарства? Мабуть, ні. Бо на обох фермах спостерігається значна строкатість надрів по окремих групах тварин. Ось молода доярка Надія Максименко одержала 4753 кілограми молока від корови, Валентина Єпішева — 4359. Загалом по колгоспу вже сім доярок пе-

Треба віддати належне колективам обох ферм — вони стабільні. Доярки йдуть з відзнакою в основному у двох випадках: або в декретну відпустку, або коли зовсім виїжджають із села (на жаль, і таке буває). Правда, Ганна Лупіна пішла, було, на підприємство (чоловік переїхав: чого, мовляв, так рано вставати тобі сюди та бігти на ферму? На підприємстві ж хоч із сьомої чи восьмої робочий день починається...), та через місяць повернулася у свій колектив, до подруг. Радісний факт, але поодинокий.

Керівники господарства погоджуються, що доречно заспокоюватися на досягнутих сьогодні успіхах — ні висока зарплата, ні досить-таки солідні премії переможцям змагання поквартально (50, 30 карбованців) і в кінці року (тут уже — 300, 250, 200 карбованців) не гарантують повного забезпечення ферм кадрами тваринників. Треба йти в ногу з часом, щоб удержувати молодь на селі. Тож планують у правлінні повернутися до механічного доїння. На жаль, тільки планують. Конкретно ж поки що нічого для цього не роблять ні на першій, ні на другій молочнотварній фермах. Осторонь стоїть і комітет комсомольської організації колгоспу, очолюваний Іваном Янчуком.

Кілька років тому господарство придбало доїльні установки й апарати. Без належної підготовки тваринників, а головне — стада спробували запровадити механічне доїння. Та скоро й відмовились від нього — продуктивність тварин різко знизилася. Знову перейшли на ручне доїння, на цьому й заспокоїлись.

Та час не стоїть на місці. Якщо кілька років тому кадрів було вдосталь, то тепер, іноді, бувають такі випадки: захворіла доярка чи дитина у неї (в колективах же переважно молодь, молоді матері) — і тварини лишаються без догляду. Тоді подруги роздоюють групу всі разом, бо підміну знайти стає дедалі важче.

Так, підміну знайти дедалі важче. Колгосп розбудовується, індустріалізується. Робочі руки потрібні скрізь. І коли вчасно не подбати про створення нормальних виробничих умов на фермах, то, цілком можливо, й Злинку чекає те, що весь Світловський або Петрівський район у цілому — там на фермах дуже мало молодих доярок.

Р. МАРЧЕНКО,
спецкор «Молодого комуніста»
Маловісиківський район.

КНИГИ ЖИТТЄВОЇ МУДРОСТІ

СТЕП, ПЕРЕТВОРЕНИЙ У ПОЛЕ

М ОЯ зустріч із цілиною відбулася 1972 року, коли наш підрозділ прибув на збирання ероїна в Кокчетавську область. Тоді я був комсоргом роти, яка працювала в радгоспі «Новокемський» (нині радгосп імені Будьонного).

Тут ми познайомилися з Героєм Соціалістичної Праці, першопілотом, «казахстанським Гітлом» В. П. Химичем. І Василь Петрович розповів нам про події майже двадцятирічної давності... 1970 року бригада В. П. Химича, колишнього випускника Гайворонського профтехучилища, зібрала по 22,9 центнера пшениці з гектара, що для умов казахстанських степів — рекорд. Колектив було представлено до урядових нагород, а бригадир отримав з рук Л. І. Брежнєва Золоту Зірку Героя.

У дванадцятomu розділі спогадів Леонід Ілліч наводить цифри, що переконливо засвідчу-

ють величезну економічну цінність підняття цілини в Казахстані. 6,1 мільярда карбованців чистого прибутку одержала держава до 1974 року. Присмисно відчувати, що й ти доклав рук до цього.

Часто пригадуються наші цілинні будні. Були вони для нас звичайними — трудовими. І не одне покоління цілинників зробило все можливе, аби казахстанські степи стали хліборобським полем.

«Цілинна епопея на цій землі гончала всьому світові найблагородніші моральні якості радянських людей» — пише у своїх спогадах Л. І. Брежнєв. І я щасливий, що побував на казахстанській цілині і, як всі, жив її турботами, а отже, турботами держави.

С. КОЛЕСНИКОВ,
фелдшер.
м. Кіровоград.

ВІН ЗОБОВ'ЯЗУВАЛИСЬ СЬОГОДНІ — УСПІХ. А ЗАВТРА?

дня 60-річчя Ленінського комсомолу надійти від корови по 3100, а на кінець року — по 3300 кілограмів молока; 95 процентів продукції продати державі першим сортом; зберегти весь молодняк; п'яти дояркам добитися підвищення класності тощо. Було підписано договір на трудове суперництво з комсомольсько-молодіжним колективом МТФ № 1, де групу спілчан очолює Валентина Єпішева.

І змагання розгорнулося. Обидва колективи, по суті, на різних правах: однакова кількість поголів'я корів, однакові раціони годівлі, умови праці — на обох фермах механізовано роздачу кормів, прибирання гною, діють автопоїлки. Працездатність тваринників на обох фермах — теж висока — в колективах переважає молодь до 30 років.

По закінченні першого півріччя здавалося, що МТФ № 1 надійно вийшла вперед. Але минув місяць, другий, і стало ясно, що то ще ніяка не перемога. Бо друга ферма несподівано взяла круто вгору — надої зросли, а тоді три-чотири рази, аж до осені, лишалися багатомісячними, ніж на МТФ № 1. За підсумками дев'яти місяців лідерство вже було за подругами Валентини Махно. Напередодні 61-ї річниці Великої Жовтня ферму занесли на районну Дошку пошани — від корови тут одержали по 3200 кілограмів молока. Надій у суперників по змаганню нижчий на 65 кілограмів.

...Колгосп «Перше травня» вже значно перевиконав річне завдання, справився з трирічним планом

ревершили чотиритисячний рубіж (торік таких було одинадцять). Передбачається, що на кінець року буде 4—5 п'ятитисячниць. І в той же час на обох фермах є тваринники, які не надоїли й по 3000 кілограмів молока від корови. А Клава Тананайко з МТФ № 1 отримала тільки по 2328 кілограмів. Отже, високих показників загалом по фермах досягають завдяки трудовим успіхам передових доярок.

Кілька років тому господарство придбало доїльні установки й апарати. Без належної підготовки тваринників, а головне — стада спробували запровадити механічне доїння. Та скоро й відмовились від нього — продуктивність тварин різко знизилася. Знову перейшли на ручне доїння, на цьому й заспокоїлись.

Та час не стоїть на місці. Якщо кілька років тому кадрів було вдосталь, то тепер, іноді, бувають такі випадки: захворіла доярка чи дитина у неї (в колективах же переважно молодь, молоді матері) — і тварини лишаються без догляду. Тоді подруги роздоюють групу всі разом, бо підміну знайти стає дедалі важче.

Так, підміну знайти дедалі важче. Колгосп розбудовується, індустріалізується. Робочі руки потрібні скрізь. І коли вчасно не подбати про створення нормальних виробничих умов на фермах, то, цілком можливо, й Злинку чекає те, що весь Світловський або Петрівський район у цілому — там на фермах дуже мало молодих доярок.

СУЗІР'Я ЗАВЗЯТИХ

Інакше їх не назвеш. Бо кожна з них — передсвоє виробничниця. Їх знають не тільки в цеху, а й на всьому заводі, на них рівняються, ними гордяться. Про Галину Ступак, Надію Ломакіну, Поліну Бігун, Марину Артемошину та Ольгу Юсипей — токарів механічної дільниці механоскладального цеху № 3 заводу «Червона зірка» — не раз писали газети, їх імена звучали по радіо, їх фотографували на Дошці пошани, до Книжки комсомольської слави зазду.

Молоді ентузіасти трудяться відмінно. Як зміна, так і півтори норми. Нині їхньому трудовому календарі квітень 1979 року. Дівчата підтримали почин бригади формувальників ливарного цеху ковкого чавуну, очолюваної депутатом Верховної Ради СРСР В. І. Гетьманцем, і включилися у змагання за те, щоб до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна виконати свою п'ятирічку.

— Ми разом пішли в перший клас, разом закінчили школу, — розповідає Галина Ступак про себе і сестру Надію. — А після

десятиріччя — шосте профтехучилище. Ми зазжди будемо вдячні нашому майстрові виробничого навчання Івану Устимасичу Ліферу. Він зробив нас справжніми професіоналами. Після закінчення училища нас, чотирьох дівчат, направили сюди, в цех. Працювати стали за одним нарядом, хоча бригади ще не було сформовано. А коли виникла думка організувати комсомольсько-молодіжний колектив, дівчата обрали бригадиром мене.

Тепер бригада Галини Ступак носить високе звання колективу комуністичної праці імені Олега Кошового. Поліна Бігун, Оля Юсипей і сама Галина стали молодими комуністками. Першу з них обрали членом парткому заводу і делегатом XIX сесії партійної конференції.

Рішення липневого (1978 року) пленуму ЦК КПРС молоді виробничниці, які всі червонозорівці, сприйняли як свою кровну справу. Дати Батьківщині більше добротних сівалок! — під таким девізом трудяться вони. Трудяться вміло, красиво, творчо.

В. МАКСИМЕНКО,
працівник багатотиражної газети «Червона зірка».

ШЛЯХ У ЖИТТІ

боти і почав наполегливо вчитись. Групи корів йому спершу не довірили, був підмінним. А коли Дора Цямрюк, Марія Дідух, Мотрона Швець навчили хлопця працювати як слід, тоді він і став справжнім доярком. До ювілею Ленінського комсомолу Олексій дав слово одержати від кожної корови по 3150 кілограмів молока, а надоїв уже майже по 3,5 тисячі кілограмів його новий рубіж — чотири тисячі кілограмів продукції від корови. Він його візьме. Нині кожна тварина його групи дає 18 і більше кілограмів молока. Це великий успіх. Таких надоїв не мають навіть досвідчені доярки колгоспу, а Олексій працює у тваринництві всього близько двох років.

У комсомольця все ще попереду, і як добре він знайшов-таки свій шлях у житті.

В. ІВАНОВ.

Шостий рік працює газосекторозварником на Кіровоградському ремонтно-механічному заводі Укрремтресту комсомолец Володимир КОПОСОВ. В тому, що його бригада (бригадир В. БОНДАРЕНКО) достроково виконала план третього року п'ятиріччя, є його заслуга.

Фото В. ГРИБА.

До 325-річчя
возз'єднання
України з Росією

НАВІКИ РАЗОМ

Після прийняття Центральним Комітетом Компартії України постанови «Про організаційно-політичні заходи по підготовці і святкуванню 325-річчя возз'єднання України з Росією» дитячі бібліотеки області почали підготовку до відзначення важливої події не тільки в житті українського народу, а й усіх народів-братів СРСР. Так, Онуфріївська районна бібліотека для дітей, якою завідує Людмила Олександрівна Семигран, оформила виставку книг під назвою «Слово про Україну». Відкривається вона цитатою з вірша В. Сосюри «Україна»:

Мін братніх народів
ти квітнеш, як сад.
Моя Україно, край
радісний Рад,
Сестра волюбна
Росії,
Краса для душі
і для серця й очей,
У лєнінські дружи
орлиних морей,
Що втілюють в труд
свої мрії.

Читачам пропонують тритомник Івана Ле «Богдан Хмельницький», роман нашого земляка Натана Рибак «Перелазська Рада», історичні та художні твори про долю українського народу, про Україну радянську. Книжки про розвиток нашої республіки з сузір'я республік-сестер рекомендує старшокласникам список літератури «Україна сьогодні».

Цікаві матеріали з історії України зібрано в картотеці газетно-журнальних статей під рубрикою «До 325-річчя возз'єднання України з Росією». Вони допомагають школярам у підготовці до уроків історії, літератури, у проведенні цікавих політінформацій та засідань КІДУ, створеного при бібліотеці. Заклад готує також день інформації «Навіки разом».

Підготовка до відзначення 325-річчя возз'єднання України з Росією сприяє вихованню дітей патріотами - інтернаціоналістами.

О. ШУГАЄВА,
зав. відділом обласної
дитячої бібліотеки імені
А. П. Гайдара.

НОВА СІВАЛКА

Важливу суміжну «спеціальність» наділено на заводі сільськогосподарських машин «Червона зірка» нову зернотокую сівалку СЗО-3.6. Крім займальної операції — рядкової сіви, вона ще й ремонтує ушкоджені посіви. Однодисковий сошник добре заглиблюється в ущільнену землю, що дає можливість підсвіати зрізнені сходи без попередньої підготовки ґрунту. Широкозахватним агрегатом з чотирьох таких машин енергонасиченим трактором Т-150 або К-701 один механізатор засіває до шістнадцяти гектарів поля на годину.

Першу партію нової продукції відправлено сьогодні господарствам України.

У листах до редакції, на зустрічах із журналістами газети читачі не раз просили нас розповісти про людину досить поширеної, цінкової і скромної професії — бібліотекаря. Ми врахували ці просяби. Отже, знайомтеся: завідувача Павлівською сільською бібліотекою Онуфріївського району В. П. Сухомлинова. Двадцять чотири роки вже пропрацювала Валентина Павлівна на ниві культури, куди направили її після закінчення десятирічної комсомол. Та, незважаючи на чималий трудовий стаж, В. П. Сухомлинова зберегла у своєму серці комсомольське завзяття.

З МОЛОДУ Валентині не щастило: тяжко хворіла, перенесла складну операцію. Та все ж надія крилилась у дівочому серці і перемогла. П'ятиріччя була та радість перемоги над недугою. Навіть зовні дівчина змінилася, очі світилися великим неспокійним щастям.

Дівчина багато читала. Вона ще не встигла збагнути, що в книгах, у роботі з ними — її доля...

І як приємно гортати в пам'яті сторінки молодості!

Ось вона, трохи стривожена, стоїть перед райкомом комсомолу, вагається — зайти чи ні! Кілька днів як приїхала з Полтави, де їй не вдалося вступити до педінституту.

Повернулася до Онуфріївки розгубленою. Хтось підказав, щоб зайшла до райкому комсомолу, там, мовляв, допоможуть улаштуватися на роботу.

З райкомом Валентина Довгопол вилетіла, моз на крилах. У правіці дівчина міцно тримала півку райкому до Мар'ївки — її призначили на посаду бібліотекаря. Було то в п'ятидесяти роках. А потім...

ДІВЧІНІ прочинилися. Голова виконкому Камбурлівської сільської Ради Ф. Є. Курьонков відірвав очі від паперів:

— А, це ти, Валентині? Заходи! Знову агітувати прийшла? Не віддам я тобі кабінету, забудь про це.

Худорляве діча у дзеркалі зберігало незалежний вигляд. Все-таки секретар комсомольської організації.

— Ні, я в іншій справі... Ми вирішили бал-маскарад улаштувати. Під Новий рік... Клуб самі відремонтують. Ви нічого не думайте, — перехопила посмішку голови виконкому. — Дівчата вже глину місяць. Підмажемо, побілімо...

— Хто це «ми»? — Як хто? Комсомольці! — А від мене що хочеш?

— Та, — зам'ялася раптом дівчина, потім, наважись, випалила скороомовкою: — Коней ваших виїзних дайте. В район їздимо, фарби, паперу, клею треба для маскератних костюмів, іграшок...

Федір Єгорович посеред іознішав. Новий секретар комсомольської організації йому починала подобатись. Двері бібліотеки, що, як і сільська Рада, розміщалися тоді в хаті колишнього камбурлівського куркуля, були напроти дверей кабінету голови. Тому Курьонков щодня міг спостерігати за роботою нової бібліотекарки. Минуло якийсь час, і вона, додивившись, що кабінет у Федора Єгоровича більший, ніж кімната, відведена під бібліотеку, взялася агітувати голову виконкому на обмін.

— У вас і людей менше буде, ніж у мене, — щбетала напівжартома. — Сесії все одно в клубі проводите. А у мене книги, розумієте, книги! — вимахувала задержувати піднятим догори вказівним пальцем перед очима Курьонкова. — І з кожним тижнем їх буде більше й більше... Куди діватиму?

Дівчина мала рацію. З поповнення фонду бібліотеки. Іздила в районний

центр, наполягала, просила і позерталася радісно: дістала нові книги...

Голова виконкому, згадавши про це, якось по-іншому глянув на Валентину. Така не відступити, коли йдеться про інших, про колектив, комсомольців, молодь. І це Курьонкову сподобалось. Він навіть не заперечив.

— Дам я тобі коней. Для справи доброї не жаль...

— А з бібліотекою ж як? — відчувачи, що

а додому йти не хочеться. Іноді загляне хтось пізно ввечері:

— Ви одна? — питає.

— Одна, — відповім.

— І не скучно?

Дивні люди. Чи можна скучати серед книг? Це навіть звучить неприродно! — скаже вона мені на двадцять п'ятому році роботи. Справді, коли переступаєш поріг Павлівської бібліотеки, то перехоплює подих. По-перше, аражає досить-таки солідна кількість книг — понад 25 тисяч примірників. 2163 читачам є що вибрати. По-друге, всюди бачиться рука справжніх господарів, великих любителів літератури. Бачиться по кумедних саморобках, виготовлених малатами з гуртка «Юні друзі книги» і дбай-

лекцій чи бесід практично на будь-яку тему.

Якщо не відшукати потрібного в альбомах, до твоїх послуг 92 тематичні добірки літератури виставлено на полицях у трьох залах бібліотеки. Тематику виставок, добірок регулярно, за велінням часу змінюють. Ось деякі з них: «Ти на подвиг илчеш, комсомольський кавчик», «Наш, радянський спосіб життя», «Конституція розвинутого соціалізму», «Про те, що пам'ятне без слів», «Пісня наша, доля наша», «Слово художньої правди про релігію», «Письменники-земляки», «Наш рідний край...» Коли врахувати, що подібні книжкові виставки готували й напередодні нового навчального року в системі політосвіти,

вогороді. Обмін досвідом — як це багато дає! Пам'ятається республіканська нарада в Керчі. Скільки задушок привезла звідти, з якими людьми познайомилась!

Валентина Павлівна все життя вчиться. Вона розповідає про це, а мені згадується інше, те, про що я довідався раніше від її колег. Саме сюди, в Павлівку, викладачі Олександрійського культосвітнього училища охоче направляють учнів на практику до своєї колишньої випускниці. Бо знають: тут не тільки прищепляють любов до вибраної професії, а й навчають бути людиною, жити для інших.

В. П. Сухомлинові таланить на хороших людей. Вона вміє роздмухати в них вогник творчості, вміє організувати здібності співробітника на користь іншим. Працювала колись у Павлівці Катерина Шуліка. Над усе любила поезію. І зналася в ній добре. Сухомлинова запропонувала їй згуртувати навколо себе любителів поезії. І сама взялася за це. Так виник при бібліотеці літературний клуб «Червоні вітрила». Катерина Шуліка вже давно виїхала до Світловодська, працює там завідувачкою бібліотекою, а «Червоні вітрила» продовжують напинатись вітром ентузіазму юних літераторів та Валентини Павлівни.

Ії ентузіазму, працьовитості, наполегливості можна по-доброму заздрити. Надто багато встигає вона зробити за день. Порадити школярам, що читати, дібрати разом з пропагандистом літератури для чергового політзаняття, допомогти студентої-зачиниці швидше зорієнтуватись у книжковому безмежжі та зосередитись на головному, домо-витись з учителем місцевої школи А. Я. Рідчонком про фотографії до нового тематичного альбому, побувати у виборців на дільниці, розробити методичні поради для пропагандистів селища, продумати сценарій майбутнього вечора — зустрічі читачів з вестеранами комсомолу, підготуватись до проведення на базі бібліотеки чергового семінару з проблем атеїзму, визначити, хто візьме участь у читальній конференції, присвяченій творчості І. Микитенка... І це ще не все. Одна лиш робота секретарем сільської територіальної партійної організації скільки часу й уваги вимагає!

Лішастись тільки дивуватися, коли оця привітна жінка з добрими, розумними очима встигає все зробити...

Милуволі доходиш висновку: якщо людина вибрала собі роботу, яка їй подобається, знайшла себе в ній, тоді вона може досягти, здається, навіть немислимого.

Не легко торувався життєвий шлях Валентини Павлівни Сухомлинові. Не завжди був устелений він трояндами, і терни траплялися та колючки. Але була в житті мета. В боротьбі за неї виробився справжній характер. Людина знайшла своє місце в житті, місце, де вона приносить найбільше користі іншим.

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого
комунара».

с. Павлівка
Онуфріївського району.

НА ФОТО: В. П. СУХОМЛИНОВА ДОПОМАГАЄ ПРОПАГАНДИСТОЮ Д. Ф. НАПІВАНКУ ПІДГОТОВЛЮВАТИ СЯ ДО ЗАНЯТТЯ

● ЗУСТРІЧ ДЛЯ ТЕБЕ

ОДНА ЛИШ МЕТА...

ливо розсталих на полицях книжкової шафи; по барвистому розмаїттю 32-х тематичних виставок, стендів з добром книг з найактуальніших питань сучасності; по альбомах, де дбайливо зібрано по темах найрізноманітніші матеріали; по тому, як часто приїждять у Павлівку до досвід роботи, як охоче їдуть сюди на практику учні Олександрійського культосвітнього училища; по неупустючому читальному залу бібліотеки; по... Та все зроблене колективом, який очолює В. П. Сухомлинова, навіть перелічити важко.

Гортаю альбом «Що відбувається в Китаї». Сторінка за сторінкою. Сотні віршків, дбайливо наклеєних у хронологічному порядку. Матеріали за останні два роки. Який іще краший посібник придумаси для лектора, що готує матеріал про становище в КНР?

«До питання про права людини», «Космос», «Бог і вічність у світі», «Релігія і людина», «Будь щасливо, людино!» — це назви окремих з кількох десятків тематичних альбомів, створених працівниками Павлівської бібліотеки на допомогу читачам, що готуються до політзаняття,

то стане зрозумілим, як знадобились вони і слухачам, і пропагандистам.

Іхні турботи В. П. Сухомлинові близькі й зрозумілі. Адже сама ось уже кілька років секретар територіальної сільської парторганізації, пропагандист... А ще депутат сільради, член методичної ради з питань політосвіти. Звичайно, сухий перелік громадських доручень не може претендувати на висчерпність розповіді про роботу Валентини Павлівни, але й він говорить про дещо. Наприклад, про те, що для жителів Павлівки Сухомлинова потрібна не тільки як бібліотекар, а й просто як людина. А це велике щастя — бути потрібним, бути корисним.

Ми сидимо з Валентиною Павлівною в величезному залі сільської бібліотеки й ведемо неквапну розмову про роботу бібліотекаря.

— Тоді в Мар'ївці, — згадує В. П. Сухомлинова, — мої десятиріччя, здавалося, цілком вистачало для діла. Час був інший, більшість мала семирічну освіту. Тепер у мене 24 роки стажу, училище, інститут за плечима, багато книг перечитала, а відчувало потребу вчитись. З радістю бувало на семінарах в Онуфріївці, в Кіро-

КУРС на мілітаризацію країни, який проводять тепер некіньські лідери, буквально проливає всі сторони життя нинішнього Китаю. Цій меті по суті підпорядковано всю існуючу економічну політику. «Прискорене піднесення економіки», про яке твердять спадкоємці Мао, уявляється лише не інше, як на шляху народжування нової могутності. Настає час про «підготовку на випадок війни» лише не в Пекіні, а в усьому Китаї.

Природно, що така політика лягає важким тягарем на плечі китайських трудящих. Адже військові асигнування поглинають понад 40 процентів державного бюджету КНР. Однак некіньські лідери найменше думають про насущні інтереси широких мас китайського народу. Вони офіційно закликають трудящих «жити в бідності», не приховуючи, що величезні кошти витрачаються на військові потреби, замість того, щоб бути використаними на підвищення життєвого рівня населення, на поліпшення умов праці робітників та селян.

Ігнорування економічних законів соціалізму, заперечення міжнародного досвіду соціалістичного будівництва, прагнення протиставити цьому досвідові свою китайську «модель» призвели до тяжких для Китаю економічних і соціальних наслідків. Сьогодні КНР посідає приблизно 100-е місце в світі по розмірах національного продукту на душу населення. За по обсягу військових затрат Китай міцно вдержує одне з перших місць у світі.

Жодне з питань підвищення добробуту народу, що хвилюють китайських трудящих уже багато років, не дістало досі свого розв'язання. Рік тому в Пекіні було ухвалено урядову постанову про підвищення заробітної плати робітникам та службовцям «з найнижчими ставками». До такої категорії трудящих належить майже половина всіх робітників та службовців Китаю, які одержують у середньому близько 40 юанів на

ЗА РАХУНОК ІНТЕРЕСІВ ТРУДЯЩИХ

місяць (1 юань — 45 копійок). Минувало, здавалося б, досить часу, але цього рішення так і не було реалізовано.

Запроваджена близько 20 років тому тверда карткова система на продовольче зерно і ряд інших продуктів харчування та промислових товарів першої потреби зберігається. За даними іноземної преси, місячна норма відпуску свинини на чоловіка не перевищує 250 грамів, олії — 150—200 грамів. Іноземці, котрі побували в Шеньяні — великому промисловому центрі Північно-Східного Китаю, розповідають, що жителі цього міста одержують на сім'ю близько фунта олії і приблизно 100 грамів цукру на місяць. Там по талонах розподіляють навіть сірники.

Тверда регламентація взагалі характерна для всіх сторін життя китайського трудящого. Робітник не вільний ні у виборі професії, ні у виборі роботи. Таким чином суспільна праця в країні має значною мірою примусовий характер. Різні обмеження характерні і для китайського побуту. Суворо обмежено, наприклад, витрату електроенергії для побутових потреб. У більшості глибобинних будинків столиці немає водопроводу, каналізації, опалення.

Армія є головною опорою нинішнього китайського режиму. Тому військовослужбовці користуються різними привілеями, в тому числі й щодо постачання. За даними зарубіжної преси, місячний продовольчий пайок військовослужбовців рядового й молодшого командного складу ПВАК на 8—10 кілограмів перевищує те, що одержують по картках робітники.

У Китаї не існує офіційних регулярних відпусток для робітників та службовців. Лише частині робітників дозволяються короточасні поїздки, з тим, щоб вони могли «відвідати родичів».

Значне відставання підприємств КНР від промислових підприємств розвинутих країн у технічному відношенні, дрібне кустарне виробництво, питома вага якого у валовій продукції багатьох галузей становить близько 50 процентів, установлена на них по суті потопішня система праці — все це веде до великого числа нещасних випадків на виробництві. Західна преса повідомляє про відсутність належної охорони праці на китайських підприємствах.

Судячи з повідомлень самої китайської преси, значне число людей у багатьох містах і селах Китаю не має роботи. Так, газета «Женьмінь жибао», торкаючись проблеми безробіття, закликала брати приклад у боротьбі з ним з провінції Гуандун і Шаньдун, де, за її даними, роботою забезпечені 81—93 проценти працездатного населення. Отже, в інших провінціях безробіття набрало ще більших розмірів. Причина такого становища криється в застоях, що охоплює китайське народне господарство з часу відходу наприкінці 50-х років від соціалістичних методів управління економікою.

Понад 80 процентів населення Китаю проживає на селі. Доля сільських трудящих ще тяжча, ніж міського населення. Робочий тиждень у комунах офіційно встановлено в 65 годин. Фактично ж люди працюють цілий рік від зорі до зорі. На селян покладено обтяжливий втра-

ти по будівництву шляхів, дамб та інших іригаційних споруд, по утриманню шкіл, лікарень і т. д. Навіть у китайській пресі можна зустріти деякі матеріали, що свідчать про тяжке становище селянства. У провінції Синчуань, наприклад, де проживає 90 мільйонів чоловік, доходи селян з 1974 по 1976 рік скоротилися на 18 процентів. У провінції Аньхой вони зменшилися порівняно з 1973 роком на 20 процентів.

У травні поточного року газета «Женьмінь жибао» проголосила закінчення «ери, коли мільйони кваліфікованих технічних спеціалістів виконували роботу, що не відповідає їхній професійній підготовці». Це від хорошого життя народився цей заклик. Багатьох висококваліфікованих спеціалістів, котрі колишні дістали освіту в СРСР та інших соціалістичних країнах, ще в 60-х роках було усього від роботи за спеціальністю і відправлено в найдавніші міста — на «перевиховання». Угасли і репресії обурювалися на багатьох спеціалістів і в часі «культурної революції». Безладдя в управлінні багатьма промисловими підприємствами, що створилися в результаті, досі не усунуто. Некомпетентність кадрів, за визнанням самих китайських газет, до цього часу відчувається дуже часто.

Через те, що воєнні готування з'їдають велику частину китайського бюджету, на освіту та охорону здоров'я витрачаються мізерні кошти. Не випадково по цих показниках КНР посідає одне з останніх місць у світі. Внаслідок цього мільйони людей — не тільки на селі, а й у містах — продовжують лишатися неписьменними.

Таким чином, соціалістичні завоювання китайських трудящих опинилися під загрозою ліквідації. Їхні насущні соціальні й економічні потреби дедалі більшою мірою приносяться на вітар мілітаризації, приносяться в жертву некіньській політичній гегемонії.

В. ХАРЬКОВ.

За повідомленнями ТАРС — АПН

ОБЕРЕЖНО: ЦРУ!

З вікна номера на десятому поверсі Нью-Йоркського готелю «Статлер-Хітон» випав чоловік. Прибулі на місце пригоди поліцейські зафіксували його смерть, відзначивши, що самогубцем був якийсь Френк Олсон, військовий службовець з військової бази Пентагону у Форт-Детріку (штат Меріленд). Це було давно, ще в листопаді 1953 року. У відповідних документах написано, що він, мовляв, хворів «шизофренією». І тільки зовсім недавно з'ясувалося справжня причина, яка спонукала доктора Ф. Олсона, біолога по професії, викинути з вікна.

Колишній військово-службовець, житель Окленда (штат Каліфорнія) Джеймс Торнсуел живий, але нікому не побажає такого існування. Він був демобілізований з американської армії понад 17 років тому через стан здоров'я і став повним інвалідом (юнак до армії був цілком здоровим і взажвався чудовим спортсменом). Усе його життя виявилось покаліченим, починаючи з того 1961 року, коли під час служби в армії він, сам того не підозрюючи, був використаний як «спідослідний кролик» в експериментах ЦРУ. За висновком лікаря, Дж. Торнсуела перетворився на «каліку, позбавленого можливості нормально жити в людському суспільстві».

Недавно на зустрічі з журналістами він розповів: «На початку 1961 року — я служив тоді інформантом в армії — мене арештували під приводом проведення розслідування у справі про зникнення секретних документів. Мене посадили в камеру-одиночку, в якій я провів кілька місяців. Майже щодня мені влаштовували допит, який іноді тривав години сім. Часто не давали спати, позбавляли води, кілька разів інсценували розстріл. Мене стали мучити сильні головні болі і переслідувати страхотні». Згодом з'ясувалося, що Торнсуелу без його відома підмінювали в їжу сильний наркотик ЛСД. Причеплені арештованого до крадіжки документів так і не було встановлено. Однак після «експерименту» над ним він випав на свободу абсолютно хворою людиною, виснаженою фізично й морально. Він втратив працездатність і відтоді ніде не може влаштуватися на роботу.

Обидва — Ф. Олсон, котрий покінчив самогубством 25 років тому, та інвалід Дж. Торнсуел —

жертви злочинних медичних експериментів Центрального розвідувального управління над людьми, що проводилися під кодовими назвами «МК-ультра», «МК-дельта», «Артішок». У доповіді генерального інспектора ЦРУ цю програму секретних експериментів було названо «дослідженням і розробленням хімічних, біологічних та радіоактивних засобів, які можуть бути використані в таємних операціях, що мають на меті з'ясування можливості впливу їх на психіку людини та управління її свідомістю».

Розвідувальне відомство США, котре довгі роки зберігало правду про свої експерименти за сімома печатками, під тиском преси, конгресу і родичів численних жертв було змушене останнім часом пролити деяке світло на злочинну діяльність своїх «алхіміків». Нинішній директор ЦРУ С. Тернер визнав на слуханнях у сенатській комісії по розвідці, що в тайниках довіреного йому відомства раптом «з'явилися» 5000 документів, що мають безпосереднє відношення до програм, подібних до «МК-ультра». Шеф ЦРУ змушений був також визнати, що, зокрема, програма «МК-ультра» складалася із 149 окремих досліджень. Дослідні проводилися на тисячах людей, що нічого не підозрювали, в 154 коледжах, університетах, лікарнях, в'язницях і фармакологічних центрах.

Останні дані неспростовано свідчать також про те, що ЦРУ проводило свої злочинні експерименти над людьми аж цілком не само. Активний інтерес до результатів цих досліджень мав людський, як з'ясувалося, виявляв Пентагон. Журнал «Север дейз», що видається в Нью-Йорку, опублікував зміст одного секретного матеріалу, підписаного колишнім шефом ЦРУ досить відомим А. Даллесом. З нього випливає, що фінансовані розвідувальним управлінням страхітливий експерименти проводилися у широкому масштабі дослідними закладами всіх видів збройних сил США. Так, велись дослідні в лабораторіях армійського хімічного центру в Едмунді (штат Меріленд), науково-дослідного управління ВМС США, в різних центрах американських ВПС. Безпосередній контроль за ними здійснював один із помічників заступника міністра оборони США А. Ба-ліні.

Наведені факти, що стали здобутком гласності, проливають додаткове світло на характер злочинних експериментів ЦРУ над людьми, експериментів, що проводилися і проводяться (журнал «Север дейз» не виключає можливості того, що вони тривають і понині) на порушення всіх людських і громадянських прав.

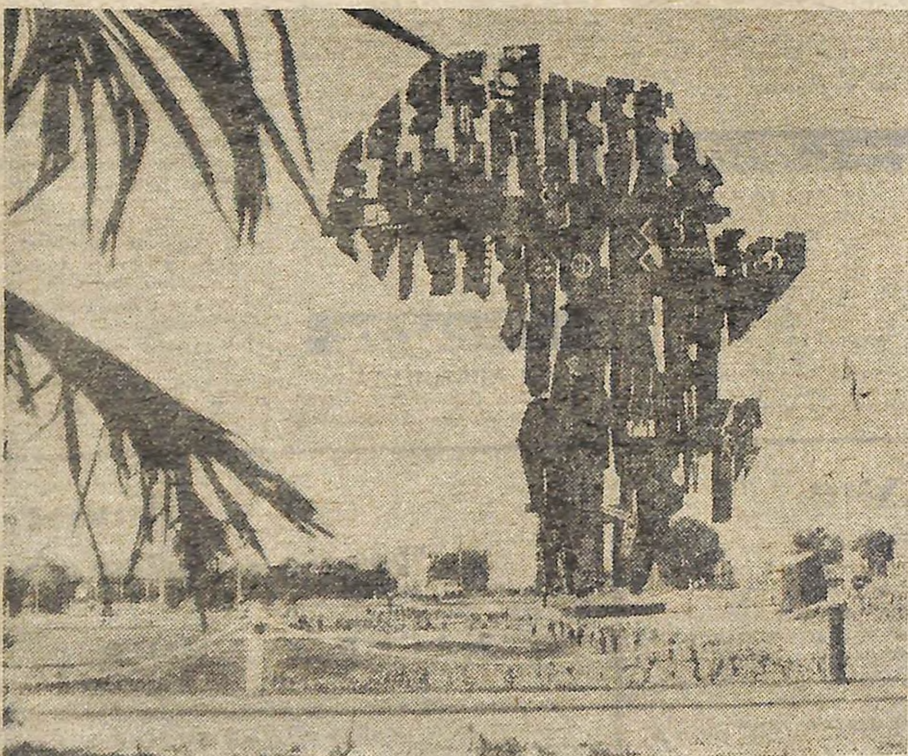
В. БАНДАШНИЙ.

У БОРОТБІ З СТИХІЄЮ

ХАНОЯ. (ТАРС). «Молоде покоління країни — на боротьбу з стихією». Під таким девізом Центральний Комітет Спілки комуністів молоді Хо Ши Міна розгорнув рух боротьби за подолання наслідків стихійних лих, яких зазнав недавно В'єтнам, тайфунів і небувалої за багато десятиріч повені в центральних і південних районах країни. На заклик комсомолу ударні молодіжні загони вирушають у райони стихійних лих. Перші такі загони створено в північній провінції Нге-тін. Молоді будівельники ремонтують шляхи, мости, іригаційні споруди. Молодь збудувала і відремонтувала понад 5 тисяч будинків, більш як 6 тисяч класних приміщень.

Молодь нашої країни, говорить секретар ЦК СКМ Ле Тянь Дао, сповнена рішучості разом з усім народом своєю працею ліквідувати шоду, залюднювати стихію. В цій боротьбі нам величезну допомогу надають наші бойові друзі — спільні молоді братніх соціалістичних країн. Нам було особливо приємно дістати допомогу від ВЛКСМ у день славного ювілею Ленінського комсомолу.

У дні, важкі для батьківщини, ще більше міцніє згуртованість «стнаємської» молоді. За останні тижні в комсомолі В'єтнаму вплив новий великий загін бойового поповнення.

АНДР. ЦЕЛ НЕЗВИЧАЙНИЙ МОМЕНТ У ФОРМУВАННІ АФРИКАНСЬКОГО КОНТИНЕНТУ СПОРУДИЖЕНО ПРИ ВІЗІ З АЕРОПОРТУ ДАР-ЕЛЬ-БЕЙДА ПОЛІЦІЮ МІСТА АЛЖИРА, ПОГО СІВЕРІСІ АЛЖИРСЬКІ СКУЛЬПТОРИ, РОБІТНИКИ.

Фото АДН—ТАРС.

ЧОМУ СУМУЮТЬ РЕЦИДИВІСТИ

Подіюють, що деяких злочинців-рецидивістів, які відбувають покарання у міланській в'язниці «Сан Віторе», раптом охопив сум. І все — через наочний ремонт цієї в'язниці, на який італійські власті асигнували 200 мільйонів лір. Причому цього нервового стресу стало повідомлення, що згадані гроші вилучені з кошторису на капітальний ремонт картинної галереї Мілана, де зберігаються

картини і фрески видатних майстрів Відродження — Тиціана, Рафаеля та інших корифей світового мистецтва. Ні, не людов до творів мистецтва віддають на поталу дощів і вітрів, викликає сльози на очах у рецидивістів. Просто вони усвідомлюють своє похмуру майбутнє: вийдеш з в'язниці, подася красти черговий шедевр, а від нього — лише рама неущадкованою залишилася...

● За партами — робітники

ПОТРЕБА
СУЧАСНОСТІ

ВЖЕ двадцять третій рік працює Новопраска вечірня школа. За цей час тут здобули середню освіту майже 400 чоловік. Чимало випускників закладу продовжили навчання і здобули середню спеціальну й вищу освіту. Це, зокрема, М. Д. Бегма, М. В. Голик, В. І. Дзигін,

М. В. Мішуровський, кстрі працюють у місцевих колгоспах імені Леніна і «Червоний прапор». Гордістю школи є кавалери ордена Трудового Червоного Прапора старший виконроб Новопраскої дільниці мішколгоспбуду Б. І. Погорілий і шофер А. Д. Ткачов, депутат

селищної Ради, ударник комуністичної праці, електромонтер В. В. Замарасв.

Учителі школи робітничої молоді Н. Р. Чекалова, Н. Л. Савіна, В. С. Середенко роблять усе, щоб їхні учні регулярно відвідували заняття і добре засвоювали шкільну програму.

Не можна сказати, що в Новій Празі не сприяють успішному навчанню виробничників. Тим часом у нас є ще молоді люди, які не мають атестата про середню освіту. Винне в цьому передусім правління колгоспу «Червоний прапор». Воно не дотримується закону про надання

пільг тим, хто вчиться. Осторонь справи навчання молоді стоїть і комсомольська організація на чолі із секретарем Л. Пиливською. Тим-то найменше учнів у вечірній школі саме з «Червоного прапора».

У нашій країні діє закон про обов'язкову середню освіту. Добитися його виконання можна лише спільними зусиллями школи і виробництва.

В. СОКОЛОВ,
громадський кореспондент «Молодого комуніста»
Олександрійський район.

Думки, відгуки, рецензії

МОЛОДІ ПРО МОЛОДИХ

СЕРЕД дзвінкого сонячного сяйва, з квіткового чарівного відлуння підводиться струнке руське дівча, простягаючи назустріч народженому ранку білі хмаринки голубі, різнобарвні метелики.

Зробивши перший крок у юність, піде вона по світанковій землі, даруючи людям вічну пісню сонця і миру.

Майбутнє належить мирному небу — цій темі присвятив свою картину молодий учитель з Кіровограда Анатолій Шерба. Він уперше, як і робітник Вадим Шадрін, представляє свої роботи на обласній виставці самодіяльно-

го образотворчого мистецтва, присвяченій 60-річчю Ленінського комсомолу, яка нещодавно відкрилася у приміщенні обласної картинної галереї.

Всього на виставці експонується понад 100 робіт 37 авторів, що працюють у жанрах графіки, різьблення, інкрустації тощо.

На виставці ми бачимо багато полотен уже відомих нам аматорів: інженера з Кіровограда Ф. Шабали, газетяра з Новомиргорода В. Шульги, художників-оформлювачів батька і сина Башенків з Кіровоградського району, робітників з Кіровограда

Г. Зюні, М. Горовенка та інших.

Особливістю виставки є те, що активну участь у ній бере молодь.

Самодільні митці з Кіровоградського району та слухачі десятирічних курсів художників-оформлювачів яскравою, афористичною мовою плаката повідомляють про героїчні бойові й трудові будні комсомолів.

Юних відвідувачів виставки зацікавляють роботи молодих самодільних художників А. Шерби, О. Башенка, М. Горовенка. Вони виносять сьогодні на суд глядача не тільки світ кольорів та образів, а й свій особистий світогляд.

По-справжньому хвилюють полотна: М. Башенка — «Комсомольський квіток», Л. Головахи — «А мати жде своїх синів», Г. Зюні — «Біля Вічного вогню», М. Горовенка — «Завжди напоготові!»

Захоплюють красою рідного краю роботи І. Вояка та Ф. Шабали, М. Потокіна та В. Поперешніченка.

Обласна виставка самодільного образотворчого мистецтва протягом місяця радуватиме кировградців і гостей нашого міста веселою сонячною кольорів. А у самодільних художників нині народжуються нові образи і задуми. Тож побажаймо їм творчих злетів, високих задумів і сонячної палітри.

Л. КАЛЮЖНА,
старший методист обласного Будинку народної творчості.

США. НЕЙ ВЕЛИЧЕЗНИЙ ГРИБ ПОЧАСТИЛО ЗНАТИ ЖИТЕЛІ МАУНТ-ВЕРНОНА (штат Вашингтон) НЕГІ УЛІС. ВЕЛІТЕНЬ ВАЖИТЬ ДВАДЦЯТЬ З ЛІШКОМ КІЛОГРАМІВ.

Фото АП — ТАРС.

ТРЕТІЙ ТИРАЖ—У БУДАПЕШТІ

Туристичні путівки на ігри XXII олімпіади. Грошові виграші від трьох карбованців до 10 000. Такими є призи міжнародної олімпійської спортивної лотереї, яку проводять лотерейні організації Болгарії, Угорщини, НДР, Польщі, Радянського Союзу і Чехословаччини. В Москві і Празі вже відбулись два тиражі цієї популярної гри. Адреса третього — Будапешт. Цей ти-

раж транслюватиметься на всі країни — учасниці по системі Інтербачення. Ми побачимо його в спортінформ-розважальній програмі угорського телебачення увечері 14 лютого. Більш третью тиражу міжнародного олімпійського спортлото вже надійшли в продаж. Їх можна купити в кіосках «Спортлото», «Союздруку» і в інших місцях. Ціна білета — 60 копійок.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

СЕРЕДА

22 ЛИСТОПАДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — «В Московському зоопарку». 9.25 — Худ. фільм «Арешт». 1 серія. 10.30 — «Клуб кінополювання». 14.30 — «Твій труд, твоє висота». Кінопрограма. 15.20 — «Розповіді про художників». 15.50 — «Робітничі гарантії москвичів». 16.20 — «Грає гітарист Дієго Власко». (Іспанія). 17.00 — «Вирли молодих». 17.45 — Для дітей. Мультифільм. 18.00 — «Дінь за дінем». (Б.д.). 18.15 — «Л. Толстой — дітям». 18.55 — Концерт народної артистки СРСР Н. Ткаченко. 19.10 — «Наш огляд». 19.55 — Худ. телефільм «Арешт». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — Док. телефільм «Літературна спадщина Михайла Булгакова». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Мультифільм «Заспівали вперед». 10.50 — Телефільм «Моя доля». 3 се-

рія. 12.10 — Для мал. «Срібний дівочий». 16.20 — «Життя як факел». 16.40 — «Нафтовик Борислав». 17.00 — «Життя науки». 17.30 — «Відгукітєся, сурмачі!». 18.00 — Реклам. Оголошення. 18.30 — Фільм-концерт «Грає В. Висігін». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Міфи і дійсність». 20.15 — Камерний концерт. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Переходимо до любові». 1 серія По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР

23 ЛИСТОПАДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — «Адреси молодих». 9.45 — Худ. телефільм «Арешт». 2 серія. 11.05 — Концерт симфонічного оркестру. 11.30 — Док. телефільм «Навчання будови». 15.20 — «Творчість Ч. Диккенса». 16.15 — «Раді і життя». 16.45 — Виступ заслуженого артиста Радянського Союзу і танцю УРСР «Донбас». 17.30 — «Республіканська обласно-математична школа». 19.00 — Новини. 19.15 — «Ленінський університет мільйонів». 19.45 — «П'ятирічка ефективності і якості». «Агропромисловість наближає сили». Виступ голови обласного міськогосподарського об'єднання В. О. Зеніна. (Б.д.). 19.00 — «Розповіді про членів комуністів». 19.30

— Хоккей: ЦСКА — «Динамо». (Москва). 1 і 2 періоди. 21.00 — «Час». 21.30 — Хоккей: ЦСКА — «Динамо». (Москва). 3 період. 22.05 — Фільм-концерт «Дивертисмент». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Зустріч з майстрами Ленінградського академічного театру опери та балету імені С. М. Кірова. 11.15 — «Інтерв'ю». 12.10 — Для мал. «Срібний дівочий». 16.45 — Народні мелодії. 17.00 — «Робі з нами, роби, як ми, роби краще нас». 18.00 — Концерт симфонічного оркестру. 18.30 — «Поезія». 19.00 — «Вісті». 19.30 — Концерт радянської пісні. В перерві — передача «Лауреати Ленінської премії СРСР 1978 року за визатні досягнення у праці». По закінченні — новини.

П'ЯТНИЦЯ

24 ЛИСТОПАДА
ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — «Робі з нами, роби, як ми, роби краще нас». 9.55 — «Телефільм «Моя вулиця». 11.10 — «Грає духовий оркестр «Рига». 14.30 — Док. фільм «Телевиступи протини». 15.15 — «Сторінки історії». Київська Руб. 15.45 — «Співачка школи». 16.30 — «Нахова школа». 16.30 — «Москва і москвичі». 17.00 — Для юнацтва. «Орієнтири». 18.00 — «Дінь за дінем».

(Б.д.). 18.15 — Програма телебачення Монгольської Народної Республіки, присвячена 54-й річниці проголошення МНР. 19.25 — Худ. фільм «Людина без паспорта». 21.00 — «Час». 21.30 — «Кінопанорама». 23.05 — «Мелодії і ритми зарубіжної естради». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Музична вікторина». 10.55 — Для дітей. «Мереквино танцю». 11.40 — Інформація і науково-технічний прогрес. 12.10 — Для мал. «Срібний дівочий». 17.00 — «Веселі потини». Концерт юних вокалістів. 18.00 — Телефільм. 18.30 — Концерт оркестру народних інструментів. 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Сторінки творчості. Натан Рибак». 20.30 — Естрадний концерт. 21.05 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. телефільм «Переходимо до любові». 2 серія. По закінченні — новини.

СУБОТА

25 ЛИСТОПАДА
ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — «АВВДейка». 9.25 — «Для нас, батьки». 9.55 — «Вітальні хорони товаришів». 10.25 — Музична програма «Радікова пошта». 10.55 — «Розповіді про художників». 11.30 — «Здоров'я». 12.15 — Програма телебачення Соціалістичної Федеративної Республіки Югославії, при-

свячена національному святу — Дню Республіки. 13.15 — «Людина, Земля, Всесвіт». 14.00 — Хоккей: «Спартак» — «Крила Рад». У перерві — тираж «Спортлото». 16.20 — Мультифільм. 17.00 — «Сьогодні — неймовірно». 18.00 — Новини. 18.15 — Посіда на міжнародній темі політичного оглядача газети «Юманіте». Ю. О. Жукова. 19.00 — «Ніч-78». 19.40 — Е. Хемінгуей. «Острови в океані». Телевізійна. Частина 1. (21.00 — «Час»). 23.00 — «Танцювальний зал». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Концерт. 10.40 — І. С. Нечуй-Левицький. «Найдавніша сім'я». 12.00 — Всесоюзні змагання ковзанярів. 12.45 — «Суботній репортаж». 13.15 — Концерт майстрів мистецтва Харкова. 14.00 — М. Петренко. «Суд пам'яті». Вистава. 16.00 — «Сатиричний об'єкт». 16.30 — Для дітей. Телефільм «По секрету всьому світу». 18.30 — «Вісті». 19.00 — Хоккей: «Спартак» (Київ) — ЦСКА (Ленінград). 1 і 2 періоди. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Хоккей: «Спартак» — ЦСКА. 3 період. 22.10 — «Нові мелодії року». По закінченні — новини.

НЕДІЛЯ

26 ЛИСТОПАДА
ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика

Кіровоградське технічне училище № 6

НАБИРАЄ УЧНІВ

із числа осіб, звільнених у запас із лав Радянської Армії, на спеціальності: токарь по металу, слюсар по виготовленню деталей для радіоапаратури, слюсар по ремонту промислового устаткування, електроварник, електромонтер по експлуатації промислового електроустаткування.

Строк навчання — 7,5 місяця. Початок занять з 15 січня 1979 року.

Учні одержують стипендію в розмірі 77 карбованців

на місяць. Крім того, їм видають одну третину грошей, зароблених під час проходження виробничої практики.

Час навчання зараховується до трудового стажу.

Учні можуть поєднувати навчання в училищі із заняттями на підготовчих курсах при Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування.

Відвідувачі мають право вступати до вищих навчальних закладів поза конкурсом.

Адреса училища: 31605, м. Кіровоград, вулиця Декабристів, 26.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ м. Кіровоград. Газета печатається на українському язиче.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Завод

„Червона зірка“

НАБИРАЄ УЧНІВ

із числа осіб, звільнених у запас із лав Радянської Армії, на спеціальність токаря для роботи в інструментальних цехах.

Строк навчання — 7,5 місяця.

Початок занять — у міру комплектування груп.

Учні одержують стипендію в розмірі 77 карбованців на місяць. Крім того, їм виплачують одну третину грошей, зароблених під час виробничої практики.

Час навчання зараховується до трудового стажу.

Звертатися у відділ кадрів заводу на адресу: м. Кіровоград, вул. Орджонікідзе, 1.

ДИРЕКЦІЯ.